

I. megoldás. Állítjuk, hogy a szóban forgó háromszög körülírt körének középpontja minden háromszögben megfelel az állításnak. Hegyesszögű háromszög esetén ez belső pont, és a csúcsoktól egyenlő távolságra van.

Előkészítésül bebizonyítjuk azt a nevezetes tételt, hogy adott sugarú körbe írható háromszögek közül a szabályosnak a legnagyobb a területe.

1985-05-203-1.eps

1. ábra

Írjunk be a k körbe egy nem-szabályos ABC háromszöget, és jelöljük A -val, C -vel legnagyobb, illetve legkisebb szögének csúcsát (1. ábra). Nyilvánvaló, hogy az A -nál levő szög nagyobb, mint 60° , a C -nél levő pedig kisebb nála. Mérjük föl a $CAB' \sphericalangle = 60^\circ$ szöget az AC egyenes B -t tartalmazó partján. Az új szárnak k -n levő B' pontja távolabb van az AC alaptól, mint B , így az $AB'C$ háromszög területe nagyobb, mint ABC területe. Valóban, a B -n átmenő, AC -vel párhuzamos egyenesnek k -n levő B^* pontjára $B^*AC \sphericalangle = BCA \sphericalangle < 60^\circ$, tehát AB' a B^*AB szögtartományban halad.

Az $AB'C$ háromszögben A -nál 60° -os szög van. Ha a B' -nél és C -nél levő szögek nem 60° -osak, akkor egyik kisebb, a másik nagyobb, mint 60° , ezért ennél is nagyobb területű, a k -ba írt háromszöget mutathatunk fel: ennek új, A' csúcsát a CB' húr felező merőlegese metszi ki a B -t tartalmazó CB' ívből. Ekkor A' az ívnek a CB' alaptól legtávolabbi pontja, az $A'B'C$ háromszög területe nagyobb, mint az $AB'C$ háromszög területe, másfelől $CA'B' \sphericalangle = CAB' \sphericalangle = 60^\circ$, és $A'C = A'B'$. Ez pedig azt jelenti, hogy az $A'B'C$ háromszög szabályos. Területe tovább nem növelhető. Ezzel bebizonyítottuk állításunkat.

Segédteételünkből következik, hogy ha különböző alakú, de egyenlő területű háromszögeknek tekintjük a körülírt körét, ezek sugarai közül a szabályos háromszög köré írt körnek a sugara kisebb lesz, mint bármely más alakú háromszög esetében. Ezt indirekt úton látjuk be. Legyenek H_1 és H_2 egységnyi területű háromszögek, és H_1 szabályos, H_2 nem-szabályos, körülírt körük sugara r_1 , ill. r_2 állítjuk, hogy $r_2 > r_1$. Ha ugyanis $r_2 \leq r_1$ volna, vegyük az r_2 sugarú körbe írt H^* szabályos háromszöget. Ennek t^* területére a tétel szerint $t^* > 1$ (amennyi H_2 területe). H_2^* -ből $r_1 : r_2 = \lambda$ arányú (lineáris) nagyítással kapnánk H_1 -et, és eszerint H_1 területe $\lambda^2 \cdot t^* > 1$ lenne, hiszen föltévésünk szerint $\lambda^2 \geq 1$. Az ellentmondás mutatja állításunk helyességét.

Már most az egységnyi területű szabályos háromszög oldala $a = \sqrt{4 : \sqrt{3}} = 2 : \sqrt[4]{3}$, a köréje írt kör sugara pedig

$$r = \frac{a}{\sqrt{3}} = \frac{a}{\sqrt[4]{9}} = \frac{2}{\sqrt[4]{27}} = \frac{2}{3} \sqrt[4]{3},$$

éppen az állításban szereplő állandó.

1985-05-204-1.eps

2. ábra

Ha tehát egységnyi területű háromszögek csúcsai körül ezen r sugárral írunk köröket, e 3 kör szabályos háromszög esetében a középpontban metszi egymást, más alakú háromszögben pedig nem tartalmazzák annak középpontját, ilyenkor a középpont körüli lefedetlen síkrész (3 körív és még esetleg egyenes szakaszok határolják) minden pontja megfelel az állításnak.

II. megoldás. Írjuk fel a háromszög területét szögei és a körülírt kör sugara segítségével:

$$T = \frac{abc}{4r} = \frac{2r \sin \alpha \cdot 2r \sin \beta \cdot 2r \sin \gamma}{4r} = 2r^2 \sin \alpha \sin \beta \sin \gamma = 1.$$

Ebből:

$$(1) \quad r = \frac{1}{\sqrt{2} \cdot \sqrt{\sin \alpha \sin \beta \sin \gamma}}.$$

Alkalmazzuk a $\sin \alpha$, $\sin \beta$, $\sin \gamma$ pozitív számokra a számtani–mértani közép közti egyenlőtlenséget, majd mivel a $\sin x$ függvény a $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ intervallumban konkáv, a Jensen-egyenlőtlenséget:¹

$$\sin \alpha \sin \beta \sin \gamma \leq \left(\frac{\sin \alpha + \sin \beta + \sin \gamma}{3} \right)^3 \leq \left(\sin \frac{\alpha + \beta + \gamma}{3} \right)^3 = (\sin 60^\circ)^3 = \frac{3\sqrt{3}}{8}.$$

Ezt behelyettesítve (1)-be:

$$r \geq \frac{1}{\sqrt{2}} \cdot \sqrt{\frac{8}{3\sqrt{3}}} = \frac{2\sqrt[4]{3}}{3},$$

amivel beláttuk, hogy a háromszög körülírt körének középpontja a feladat feltételeinek megfelelő pont.

¹Lásd pl. *Molnár Emil*: Matematikai versenyfeladatok gyűjteménye 1947–1970 (Tankönyvkiadó, Budapest 1974) 516. oldal.